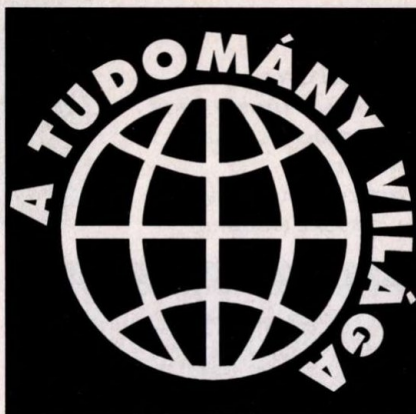

Egyetlen napra bemutatták „Homer Simpson”-t

Az Izraeli Régészeti Felügyelőség engedélyezte, hogy – első ízben – egyetlen napra Jeruzsálemben kormánytagoknak és meghívott vendégeknek bemutassanak a Pequiin-barlangban talált több száz 6500 éves kerámia közül tizet. A leleteken – köztük egy egyedülálló agyagbölcsőn – gyönyörűen kidolgozott arcok láthatók, amelyek minden bizonnyal azokat a halottakat ábrázolják, akiket az agyagedényekben temettek el.

A görögdinnye nagyságú fejek némelyike tágra nyitott szájával ábrázolja a halottat, de vannak szakállas arcok

vagy vörös és fekete szempillájú „emberek” is, hosszú orral. Egy kerek, kopasz, sasorrú agyagfejet a restaurátorok vezetője kedvesen *Homer Simpson*nak keresztelte el.

Az ősi temetkezési helyet három évvel ezelőtt fedezték fel, amikor utépítés közben egy buldózer számtalan cserépdarabot fordított ki a földből. A több ezer edénytöredékből háromszázat állítottak össze, de a restauratori munka folytatódik, és még a 2000. év beköszönté előtt szeretnék megnyitni a barlangot a nagy-

közönség számára. Homer Simpson és társait ott szeretnék bemutatni, ahol eltemették őket. A bemutatót éppen azért szervezték, hogy támogatókat szerezzenek a nagyszabású tervhez – nyilatkozta az észak-izraeli régészet vezetője, *Zvi Gal*.

(Israel Antiquities Authority)

Az NDK-sok „elpancsolták” Goethe holttestét

A Frankfurter Allgemeine Zeitung értesülése szerint akkoriban, amikor a két német állam egymástól függetlenül létezett, NDK-s kutatók felnyitották a költőfejedelem, *Johannes Wolfgang von Goethe* (1749–1832) weimari sírját, hogy a holttestet újra konzerválják. A kísérlet azonban – a hírforrás szerint – balul ütött ki.

A Goethe Nemzeti Múzeumban ör-

zött bizalmas dokumentumban feljegyezték az 1970. november 2-án a legteljesebb titokban végrehajtott művelet részleteit. Eszerint a keletnémet kutatók azért nyitották fel Goethe sírját, mert – állítólag – felfedezték, hogy nincs jól lezárva. S ha már úgyis hozzányúltak a sírhoz, kiemelték a csontokat, hogy konzerválják őket. Hogy a kényes műveletre idő előtt ne derüljön fény, a holttestet az éjszaka kellős közepén zárt kocsiban szállították a sírboltból a múzeumba, s három héten át próbálkoztak a tartósítással.

Csakhogy a holttest állapota már egyáltalán nem tette lehetővé a mumifikálást, és az elvégzett durva konzerválási beavatkozások súlyosan ronsolták a megmaradt szöveteket. A csontvázat ekkor, látván a bajt, letisztították, védőanyaggal bekenték, és visszavitték a sírboltba. A babérkoszorút, amelyet a halott költő feje köré helyeztek, műanyaggal erősítették meg.

A procedúrának annyi haszna volt, hogy pontosan megállapították: a világhírű költő életében 169 centiméter magas volt, de a koponyájában már csak „szétporlott massa” volt. Állítólag a műveletről készült egy szigorúan bizalmas filmfelvétel is.

A világ 1999-ben emlékezik meg Goethe halálának 250. évfordulójáról. A kutatók most azt követelik, hogy – majdnem harminc évvel a szerencsétlen sírfelnyitás után – bocsássák a dokumentumokat a tudósok rendelkezésére. (Goethe Nationalmuseum)

Hatezer éves oltár

Kínai és japán régészek egy hatezer éves oltárra bukkantak. Feltehetően ez a legrégebbi olyan vallási szertartási kellék, amelyet eddig Kínában találtak.

Az ellipszis alakú, 660 négyzetméteres oltárt a Közép-Kínában lévő Hunan megyei Dongting-tó közelében találták meg. Az oltártól nem messze mintegy negyven edény is előkerült, amelyekben csontok voltak. Ezek feltehetőleg az egykor az isteneknek szent áldozatként megölt emberek maradványai.

He Jie-jun régész, a Hunan Régészeti Kutatótársaság igazgatója szerint az első vizsgálatok azt mutatják, hogy a szertartási területet körülbelül háromszáz éven át használták az itt élő népek. (Xinhua News Agency)

